

20 БЕРЕЗНЯ виповнюється 40 років з дня визволення м. Вінниці від німецько-фашистських загарбників. Готуючи гідну зустріч цій знаменній даті, йдучи назустріч виборам до Верховної Ради СРСР, викладачі, співробітники і студенти інституту прагнуть ознаменувати ці визначні події високими досягнутками у праці і навчанні.

В усіх цехових парт-організаціях інституту пройшли відкриті партійні збори з єдиним порядком денним «Про завдання колективів, що випливають з рішень пленуму ЦК КПРС (1983 року) Пленуму ЦК КПРС і сесії Верховної Ради СРСР».

В ці дні в усіх комсомольських організаціях інституту підво-

дяться підсумки зимової екзаменаційної сесії, намічаються конкретні завдання на другий семестр.

На минулому тижні комсомольські збори пройшли у друкувальних радіотехнічного факультету, на перших двох курсах енергетичного.

На цьому тижні матеріали грудневого Пленуму ЦК КПРС, сесії Верховної Ради СРСР і завдання на другий навчальний семестр обговорювали на своїх зборах комсомольці окремих курсів інженерно-будівельного, радіотехнічного та машинобудівного факультетів.

Тур загальних зборів в комсомольських організаціях інституту триває.

НАСТУПНОГО по-неділка (20 лютого) в парткомі інституту відбудеться чергове засідання ради наукового колективу.

ТОГО ж дня в залі № 2 відбудеться чергове заняття в школі атеїстичних знань. **У П'ЯТИКУРСНИКІВ** інституту розпочалися державні екзамени. Юнаки і дівчата докладають максимум зусиль, щоб порадувати своїх викладачів високою успішністю і якістю знань.

Успішно склали перший державний екзамен з наукового колективу студенти академічної групи І АТ-79 факультету автоматики і обчислювальної техніки. Серед тих, хто одержав «п'ятірки», Антоніна Білик, Михайло Бондар, Ігор Ка-

толик, Володимир Козлов, Ірина Бабченко та інші.

СТУДЕНТИ академічної групи І ААГ-80 машинобудівного факультету (комсорт І. Мала, староста С. Севаст'янов) йдучи назустріч виборам до Верховної Ради СРСР, взяли на себе підвищені соціальні зобов'язання на період зимової екзаменаційної сесії. Вони вирішили скласти всі іспити лише на «п'ятірки» і «четвірки».

Свого слова комсомольці дотримали. Середній бал за сесію по групі становить 4,42 при стопроцентній якості знань.

Хороший старт у навчанні взяла академічна група вже з перших днів і другого семестра.

У ВІДПОВІДНОСТІ до постанови ВЦРПС № 14-1 від 23 серпня 1983 року в студентських профспілкових організаціях інституту розпочався обмін профспілкових документів. Він триватиме до кінця першого кварталу нинішнього року.

У ході цієї кампанії намічено значно активізувати роботу студентських профспілкових груп по дотриманню закону про трудові колективи, самоуправління та розв'язання інших питань студентського життя.

В НЕДІЛЮ (19 лютого) водна станція ДСТ «Спартак» проводитиме традиційний заплив «моржів». Ці змагання присвячуються дню Радянської Армії і ВМФ та сорокаріччю

звільнення м. Вінниці і області від німецько-фашистських загарбників.

КОЛЕКТИВИ народного танцю та хору викладачів і співробітників інституту користуються заслуженою популярністю серед шанувальників самодіяльного мистецтва міста і області.

17—19 лютого ці колективи даватимуть оглядовий концерт з нагоди присвоєння їм почесного звання — «народний».

АТЕЛЬЄ індпошиву, що діє при гуртожитку № 2, приймає замовлення на пошив та ремонт чоловічих і жіночих брюк, пошив жіночого плаття.

ЗАБЕЗПЕЧИМО
У ДРУГОМУ СЕМЕСТРІ
ВИСОКУ УСПІШНІСТЬ І ЯКІСТЬ ЗНАНЬ!

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 7 (132)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 17 лютого 1984 року.

Ціна 1 коп.

ПІДВИЩУВАТИ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЗА СТАВЛЕННЯ ДО СВОЄЇ ГОЛОВНОЇ ПРАЦІ — ОВОЛОДІВАННЯ ЗНАННЯМИ І ВМІННЯ ЗАСТОСОВУВАТИ ЇХ НА ПРАКТИЦІ.

(З постанови V Пленуму ЦК ВЛКСМ).

ЦЕ НАША СПІЛЬНА СПРАВА

БЕЗ СКИДОК НА ДРІБНИЦІ

На всіх курсах інституту розпочалися заняття другого семестру. Літня екзаменаційна сесія вінчатиме весь навчальний рік. Отож від того, як викладачі і студенти попрацюють протягом кількох останніх місяців, залежатиме успіх справи.

Що ж необхідно зробити для того, аби підсумки літньої сесії були значно кращими, ніж це було зимою?

Перш за все, необхідно вже з перших днів нового семестру зміцнити навчальну дисципліну, домогтися підвищення успішності за рахунок вдосконалення організації всього навчального процесу і, в першу чергу, розповсюдження і впровадження в усіх академічних передового досвіду (мається на увазі впровадження колективного підходу до кінцевого результату знань).

Зараз на всіх факультетах і курсах проходять комсомольські і профспілкові збори, наради активу, організовано огляд-конкурс академічних груп. Ці та інші заходи спрямовані на підвищення активності і дієвості студентських колективів, створення в них атмосфери ширшої дружби і взаємодопомоги, високої вимогливості до кожного студента, нетерпимості до будь-якого порушення навчальної дисципліни.

Умовами огляду-конкурсу академічних груп передбачено ряд моральних і матеріальних стимулів за зміцнення навчальної дисципліни і підвищення якості знань. Для вирішення цих головних питань, тобто підвищення загальної успішності і якості знань, зміцнення навчальної дисципліни, необхідно вже з перших днів нового семестра ознайомити кожного студента з навчальними планами, на кураторських годинах проводити вивчення цих планів; від старості і орга-

нізаторів профгруп добитися встановлення чіткого контролю за поточною успішністю кожного студента, систематичним відвідуванням занять. На кураторських годинах старости груп повинні звітувати про виконання навчальних планів, лабораторних і курсових робіт. Коротко кажучи, з студентами необхідно працювати постійно, в центрі уваги повинна бути профілактика академічної заборгованості, а не її ліквідація, профілактика пропусків занять та інших порушень, а не ліквідація їх наслідків.

В нашому інституті є сотні юнаків та дівчат, які своїм відмінним навчанням, активною участю в громадському житті примножують славу традиції вузу, з гідністю несуть почесне звання радянського студента.

Проте, підсумки зимової екзаменаційної сесії свідчать, що загальна успішність на окремих факультетах де-що знизилась. І це не може викликати стурбованості в усього професорсько-викладацького складу, партійних, профспілкових та комсомольських організацій інституту. Отже, є над чим задуматися усім, хто причетний до справи підготовки і виховання спеціалістів.

Значна роль у підвищенні загальної успішності і якості знань відводиться відмінникам навчання. На всіх факультетах створені і діють ради відмінників. Обов'язок кожного відмінника — дотягнути до свого рівня ще одного-двох студентів. А це можливо лише при впровадженні колективного (бригадного) підходу до навчання в кожній академічній групі. Про великі резерви колективного підходу свідчить хоча б такий факт: в нашому інституті понад 600

студентів, які за підсумками зимової сесії мають лише по одній трійці. Отож, якби допомогли їм ліквідувати задовільні оцінки, якість навчання в цілому по інституту значно підвищилась би.

Заслужовує уваги ініціатива групи 2РК-82 радіотехнічного факультету, яка ще на початку минулого навчального року закликала вже при мінімальній кількості пропусків занять вживати найсуворіших заходів до порушників навчальної дисципліни. З тих пір в більшості академічних груп викладачі стали проводити переклички студентів з метою виявлення пропусків занять, було встановлено громадський контроль за старостами окремих груп, які не завжди принципово відмічали відсутніх.

Цю роботу слід продовжувати й надалі. Необхідно підвищити і роль соціалістичного змагання, долатися не лише прийняття соціалістичних зобов'язань, а й неухильного їх виконання, як це робиться, скажімо, в академічній групі І ААГ-80 машинобудівного факультету. Комсомольці цієї групи дали слово зимову сесію скласти лише на «четвірки» і «п'ятірки» і слово їх не розійшлося з ділом. В цій групі добре розвинуто почуття колективної відповідальності за успішність і якість знань. Студенти охоче допомагають один одному, поєднують свої знання з практичною роботою на підприємствах та в наукових лабораторіях.

Саме так і тільки так повинна працювати кожна академічна група. Зараз профбюро факультетів і курсів проводять громадський огляд відстаючих груп, намічаються конкретні заходи для усунення виявлених сесією недоліків. Поряд з цією

роботою підводяться підсумки огляду-конкурсу на кращу постановку роботи по підвищенню навчальної дисципліни і якості знань. Але успіхів, підкреслюємо ще раз, можна домогтися завдяки спільній і наполегливій роботі кожного, хто причетний до навчально-виховного процесу. Викладачам і кураторам груп, громадським організаціям, слід взяти під свій неослабний контроль впровадження в навчальний процес бригадного підходу. Виховувати у студентів почуття взаємодопомоги і колективізму — священний обов'язок кожного викладача, кожного комсомольського і профспілкового активіста.

І ще хотілось би звернути увагу на окремі недоліки в організації навчального процесу. Останніми роками в інституті активно впроваджуються в навчальний процес електронно-обчислювальні машини, технічні засоби, ділові і рольові ігри. Все це, безумовно, дає свої позитивні наслідки. Однак не слід забувати, що більшість вільного часу студенти проводять в гуртожитках. Там не тільки вони живуть і проводять дозвілля, а й готуються до занять. Проте більшість вихованців інституту, за винятком енергетичного факультету, практично не мають можливостей для занять за межами інституту. Більшість учбових кімнат не забезпечені меблями, кульманом, методичними посібниками, креслярськими дошками, тощо. А в гуртожитку № 4 в так званій учбовій кімнаті не вистачає навіть стільців. Здавалось би — дрібниця, та саме з ліквідації таких незначних, на перший погляд, дрібниць залежатиме успіх нашої загальної справи.

О. МУДРИЙ,
секретар комітету ЛКСМУ.
В. КОВАЛЬЧУК,
голова профкому студентів.

ПРАВОФЛАНГОВІ

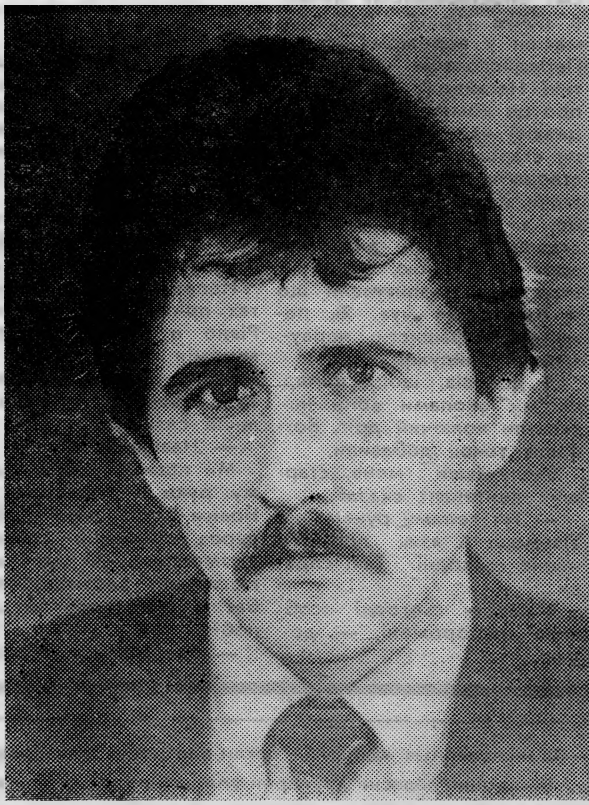
Для Григорія Бондаря, як і для кожного комсомольського ватажка, слова «підвищувати відповідальність» звучать як наказ, перш за все, самому собі. Адже без внутрішньої зібраності і самодисципліни не можна керувати колективом. Що ж стосується утвердження своєї особистості, то тут комсомольська робота дає кожному неабиякі можливості, бо саме в роботі з людьми, вже ось тут, в стінах вузу, формується характер не тільки майбутнього інженера, а й керівника і організатора мас.

За плечима у Григорія автодорожній технікум, служба в Армії, студентські будівельні загоны. Там він здобував свій гарт, вивчав «заси» життєвої мудрості.

Зараз Григорій навчається на третьому курсі інженерно-будівельного факультету, своїм особистим прикладом у навчанні і громадській роботі запалив серця однокурсників, веде їх за собою. Він — секретар комсомольського бюро курсу. А це зобов'язує юнака бути у всіх на виду, допомагати іншим і словом, і ділом.

Комсомол виховує не тільки висококваліфікованого спеціаліста, а й громадянина, виховує у нього почуття відповідальності не лише за себе, а й за колектив, в якому він живе, навчається і трудиться.

Ю. ЛЕВИКІН.

Пройде ще кілька місяців і сотні юнаків та дівчат з дипломами Вінницького політехнічного інституту роз'їдуться в різні куточки країни. Вони працюватимуть на фабриках і заводах, зводитимуть новобудови п'ятирічок. Попереду у них таке цікаве, таке захоплююче життя. А поки що... сумлінне навчання, боротьба за високу якість знань, щоб потім можна було проявити себе здібним керівником і організатором на виробництві.

На знімку: викладач П. Харитонович Коваль приймає державний екзамен з наукового комунізму у студентки гр. І. БОМ-79 Валентини Власової, яка складала його на п'ятірку.

Фото студента О. Суворова.

ДЕТАЛІ ШТАМПУЄ РОБОТ

Штапування деталей ще й досі вважається одним з найбільш трудомістких процесів на виробництві. Монотонна праця різко знижує продуктивність. Це виявило обстеження, яке провели молоді працівники бюро роботизації вінницького заводу «Термінал». І перші маніпулятори, розроблені ними, були встановлені на дільниці штампування. Виробдження робіт до-

помогло значно підвищити продуктивність праці, автоматизувати один з найбільш трудомістких процесів. Нині тут працює сім маніпуляторів.

А колектив молодіжного бюро, який очолює недавній випускник Вінницького політехнічного інституту Вячеслав Кулешов, не припиняє пошуків. Нові роботи і автоматичні маніпулятори незабаром з'являться і в інших цехах підприємства.

Триває місячник оборонно-масової роботи

ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ

Для захисту молоді Радянської республіки від її внутрішніх і зовнішніх ворогів під керівництвом Комуністичної партії за вказівкою В. І. Леніна була створена Червона Армія. Це була робітничо-селянська армія нового типу, основу якої складали сухопутні війська: стрілки, кавалеристи, артилеристи тощо.

Сухопутні війська в тісній співдружності з іншими видами збройних сил з честю виконали свій військовий обов'язок перед Батьківщиною і відстояли завоювання Великої Жовтня.

В період мирного будівництва до початку Великої Вітчизняної війни Червоної Армії, в тому числі і сухопутним військам, не раз доводилося показувати свою боєздатність і могутність

в боротьбі з ворогами Радянської держави (конфлікти на КВЖД в 1929 році, на озері Хасан в 1938 році, на річці Халкін-Гол в 1939 році, у війні з Фінляндією в 1939—1940 роках).

У нашому інституті успішно трудяться, ведуть наукову і педагогічну діяльність, поєднуючи її з військово-патріотичним вихованням молоді десятки ветеранів Великої Вітчизняної війни і сухопутних військ. Серед них товариші — ректор інституту Кузьмін, викладачі і співробітники Забайрачний, Грунтенко, Булгаков, Андрощук, Земляков, Плотников, Бєлий, Постнікова і багато інших.

Нині наші сухопутні війська розвиваються на базі найсучаснішої техніки і досягають військової науки.

Радянські люди гаряче люблять свою армію, пишуться її бойовою славою, свято шанують пам'ять бійців-героїв, які віддали своє життя в боротьбі за свободу і незалежність нашої Вітчизни.

В лавах сухопутних військ, як і в усіх Радянській Армії, вирости чудові кадри командирів і політпрацівників. Вони показують приклад вірного служіння партії і народу, невтомно трудяться над вдос-

конанням бойової і політичної підготовки особистого складу, над поліпшенням партійно-політичної роботи.

Кістяк високої бойової готовності наших військ складають люди. Радянські воїни — це сини, внуки і правнуки тих, хто боровся з імперіалізмом на фронтах громадянської, з фашизмом — Великої Вітчизняної воєни. Вони виховані на революційних і бойових традиціях свого народу і вірно служать йому. Це патріоти-інтернаціоналісти нової формации.

Ось що писав, зок-

рема, в газеті «Правда України» колишній військовослужбовець, нині студент радіотехнічного факультету М. Товкач. «До служби в армії я навіть не уявляв, як це можна швидко по тривозі проснутися серед ночі, влягнутись, схопити бойову зброю і зайняти місце в строю. Хоча й призивався на службу не таким вже й «зеленим». Закінчив десятирічку, електротехніку зв'язку, піпроку встиг навіть попрацювати на виробництві. Та й завжди пам'ятав, як кожен хлопчина, що десь попереду жде на мене солдатська шинель. Не знав лише, які пагони носитиму — моряка, ліота, танкіста чи прикордонника. На мою долю випало стати зв'язковим у військах ППО. Пам'ятаю, як по грузьких болотах і під шквальними вітрами на полігонах тягнув з хлопцями лінії зв'язку.

Бувало, недосипали ночей, бувало втома валила з ніг, і все ж, не кривлячи душою, скажу: не зазрю тим, хто не служив в армії.

Закон армії: «Не знаєш — навчимо, не хочеш — заставимо» корисний для всіх. На службу приходили хлопцями, а поверталися додому класними спеціалістами, фізично і морально загартованими. Глибоко переконаний, що міцна і надійна дружба народжується саме в армії. Все, чого набув в армії — неоціненний скарб. Самодисципліна, вміння організувати свій побут, встигати завжди і скрізь допомагати мені і в навчанні, і в громадській роботі. Та найголовніше те, що я навчився захищати рідну Вітчизну і зумію це зробити при необхідності».

Ф. ЦАРЮК,
підполковник запасу.

ПАМ'ЯТЬ

СТОРІНКА ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

ПЕРЕДОВА лінія нашої дивізії пролягала лісом. Від німецької оборони нас відділяла широка просіка. І проклали ворожі солдати, повірізувавши дерева для будівництва бліндажів та дотів.

Я був начальником бойової охорони — замаскованого спостережного пункту перед нашими окопами. Місцянка зручна, на горбик. Звідти добре проглядалася ворожа оборона.

Тієї ночі випав сніг. На білому тлі було добре видно метушню в німецьких окопах. Як тільки почало сутеніти, в небо полетіли освітлювальні ракети. Гітлерівські офіцери здогадувалися, що в новорічну ніч можна чекати якогось «сюрпризу» від наших солдат. Тому й пускали в небо ракету за ракеткою. На своєму спостережному пункті я почув гуркіт багатьох машин у ворожому тилу.

Передислокація моточастин? Негайно повідомив про це командира. Через деякий час до нас прийшли старший лейтенант і старшина з дивізійної розвідки. Хоча й темнувало було, я добре роздивився старшину — він виділявся зростом і силою. Офіцер і старшина розпитували, що я бачив, що чув. Як поводяться фашисти: нервують чи байдужі?

Я доповів, що перед своїми окопами вони натягнули колючий дріт. Вогневих точок добавили.

Вислухавши мене, старший лейтенант сказав:

— Тут големи руками не візьмеш. А язик потрібен конче сьогодні. Такі справи...

Фашисти сьогодні особливо насторожені, — додаю.

Враз обличчя старшини засяло:
— А що як Новий рік стріти піснюю?
— У вас є ідея?
— Є. В новорічну ніч вони чекатимуть нас. А треба, щоб не чекали. Для цього маємо влаштувати «якийсь» концерт. Після

коні...
Рота підхопила:
— А я піду в сад вишневий...
З окопів сусідньої роти лунало:
— Шумел камінь, дерева гнулись...
— Где же ты моя, Сулико?..

на й собі пригубити чарку.
— Співати, доки не повернемося! — наказав старшина і перемаїв через бруствер. За ним — розвідники.
Я повз попереду, бо знав ці місця. За мною

прикриття залягла неподалік, а група захвату поповзла далі. Через десяток метрів наткнулися на землянку. Біля входу вартував грав на губній гармошці. Саме ця музика дала нам змогу підповзти до нього нечувано і знежити. Старшина стрибнув до дверей, вибив їх ногою і вскочив у землянку. Це було велике приміщення, умебльоване, ніби квартира. Посередині — стіл, заставлений пляшками й тарілками. За столом — офіцер і жінка у військовій формі. Від несподіванки вони вклякли й сиділи, мов заворожені. Їх зв'язали, заткнули ро-

ти і натягли білі мішки. Несподівано офіцер опам'ятався, почав пручатися, та старшина швидко його «заспокоїв».

Коли ми проповзли місцем, де залягала група прикриття, старшина махнув рукою і ті закидали ворожі бліндажі гранатами. Після сильного вибуху на кілька хвилин над передовою запанувала тиша. Ось ми стрибнули в свій окоп. «Співаки» зраділи нашо- рини: — Ой, допнув обрuch коло джечки...

П. АРТЮШЕНКО,
учасник Великої Вітчизняної війни.

Тієї ночі випав сніг...

ФРОНТОВА БУВАЛЬЩИНА

опівночі маємо заспівати так, щоб німці почули. Мовляв, ми добряче стріляємо Новий рік і нам весело, про якусь вилазку не може бути й мови.

— Організуйте «хори» — наказав старший лейтенант, — а я піду готувати розвідників.

Чим ближче до опівночі, тим частіше стали злітати вгору освітлювальні ракети. Застрочили кулемети: то тут, то там рижуть небо трасуючі кулі. «Застогнали» міномети.

Старшина повернувся не сам. Він зібрав з нашої роти усіх, хто міг співати.

Непомітно, в масках-тах прийшли розвідники. Рівно о 12-й ночі така веремія зчинилася, що голови з окопу не можна було висунути. Старшина лише сплюнув:

— Навіжені!

Ми потисли один одному руки — привітали з Новим, 1943 роком. Десь через півгодини дозволив розмовляти. А ще через півгодини заспівав таким басом, аж мороз по спині побіг:

— Розпрягайте, хлопці,

Помітно зменшилося освітлювальних ракет над передовою лінією. Усупхла стрілянина. Гітлерівці, певно, подумали, що ми стрічаємо Новий рік, отже мож-

старшина. Швидко зробили прохід у колючій загороді. Праворуч побачили бліндаж. Відчинили двері. Добре видно і чути, як там регочуть і щось вигукують. Група їх зв'язали, заткнули ро-

Баскетболісти нашого інституту неодноразово виходили переможцями серед студентських команд міста. Тренує команду старший викладач кафедри фізвиховання Леонід Олександрович Берестов. Завдяки його наполегливості і вимогливості до своїх вихованців, команда ВПІ за порівняно короткий строк набула хорошої спортивної форми, в кожній зустрічі демонструє високий клас гри.

Нещодавно наші баскетболісти завоювали перше місце в обласному чемпіонаті, який проводився по лінії профспілок.

Фото Р. Куткова.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА